

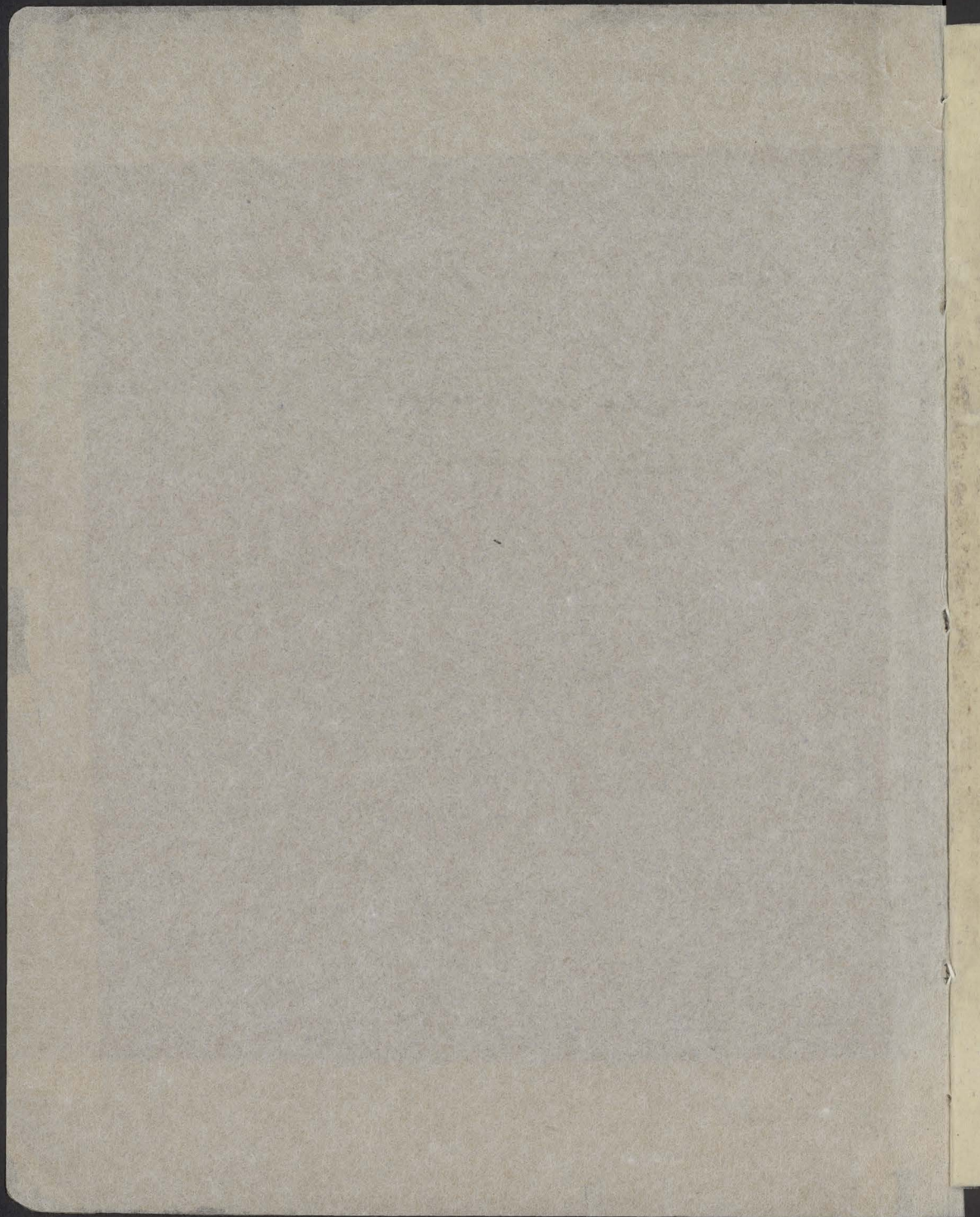
Korniański Alex. Zbigniewus
Karunkowska Dorothea.

Ossoliński Adam Georgii: Melos Salassii filius
ac Mgis D. D. Alexandro Zbigneo Kor-
niański et Dorotheae Karunkovskae
sponsis.

PANEG. et VITAE

Polon. 4to

N°. 400.

M E L L O
T A L A S S I,

Illustri ac Magnifico Domino,

D. ALEXANDRO ZEIGNEO

K O R N I A K

in Białoboki, &c. &c.

FRATRI dulciss.

Et Virgini pudiciss:

D O R O T H E Æ

K A R N K O W S K A,

Leatiss: SPONSIS,

Ab

ADAMO GEORGE

à Tęczyn, Subcamerarius

observantia e.

C R A C O V I E

In Officina Francisci Czesar

n Stemma Magnifici sponſi

icū pulchrum cornibus Agnum
sibi confociauit amor,
ti virtute reuinctus,
dit, quod sit amoris honor.
, quod amor sub honore triūphat,
mor, fædere victus honos

In Stemma Lectiss: Sponsa.

ET meritò excellæ miraris Symbola gentis,
Hæc sibi nam iustus consociauit honor;
Consociauit honor, virtutis victus amor,
Exemplumque dedit, quod sit honoris amor.
Quod sit honoris amor, quod honor sub
Tan dem victus amor fædere, victo

In eadem Stemmata.

Æ Ternum virtus deposcit amorem ab honore,
Quæq; sibi ambit honor munera, poscit amor.
Nam nec amor, sine honore viget, nec honor, sine amore,
Surgit amoris honor, surgit honoris amor.
Stemmata nonne vtrumq; capaci digmate monstrant
Quæ generosa suo gens fouet imperio?
Agnus mansuetæ pietatis seruat honorem,
Et benedicta decus Crux pietatis amat.
In cruce honor pietatis, amor pietatis in Agno est,
Sic in vtroque simul Stemmate vtrumque manet.
Quam fælix KORNIAKTOVIA & KARNKOVIA
virtus!
Quam sibi iunxit amor, quam sibi iunxit honor!

M. IOANNES CINERSKI RACHTAMOVIVS,
Coll: Min: Ord: Eloq. Professor.

1757

MELOS

MELOS TALASSII.

ODE DIC.

Q *Vis tantus subito sonus
Tam dulce accelerat melos?
Hospes quis novus occupat*

Atria Divi

FRANCISCI? Sociabilis

Excelfo Procerum agmini?

Illi prompta fauet cohors

Voce benignâ.

Illi ridet amabilis

Phebus lumine candido,

Semotiꝫ prius redit

Aura serena.

Veris! pulchrior & dies

Gratis lambit Etesijs,

Hirsuti caput incola.

Iamq̃ galeris

Ornatur patulis vagum

Vulgus : iam resonabilem

Concentum tereti pede,

Flaua cicadis

Inspirat genitrix frugum, &

Tandem lenius alueo

Præterlabitur alto U—

xorius amnis.

Cessit stella Saturnia

Crudo perfida frigore,

Et tristes Hyadæ, & Noti

Prelia seui.

Agnosco genialium

Lustrorum roseum decus,

Agnosco tua præmia,

Optime KORNIAKT,

Agnosco

Agnosco graciles choro

Nymphas consociabili,

Agnosco Dryades, iocos

Votaq; pulchræ

Cantantes Paphia: Tibi

Phebi turba beatior

Fundit carmina conscia,

Et Tibi plaudir.

Jam non plebeia parant

Recentes violas manus

Casto spargere vertici,

Iam sonat omnis

Cætus sollicitas procul

Voces. Viuite, Viuite

Quos irrupta tenet pari

Copula nexu.

Felices bona viuite

Ductu secula prospero,

Sponsi Viuite, Viuite,
Viuite lati.

Ingens in decus inclyta
Gentis, Viuite, Viuite,
Seris presidium Domus
Atq; nepotibus

Restaurate parentes.
Hec Talassio candidus
Vobis pectore candido
Munera pandit.

At Vos ô Socij date
Flores, Spargite lilia,
Accumulate rosas thoro
Ritè recenti

Castæ munera Sponsæ
Nexu consociabili
Tandem Sponse cape, ô cape
Sponse puellam

Quâ

Quâ non pulchrior intimas
Inter Hamadryades volat!

Quâ non castior inter

Agmina Nympharum—

Incedit! fidei date

Symbola non reuocabilia—

Et pariter veteri iugo

Subdite colla.

Sic vobis faueat poli

Immensi arbiter optimus

Sic vobis redeant simul

Aurea secla.

Ergo Viuite secula

Ductu Viuite prospero,

Viuite, Viuite, Viuite

Viuite leti.

ODE Dithyrambica.

Tibi dulcissime KORNIAKT famulatur,
Reparatrix geminata Dea gentis,
Tibi ridet, Tibi plaudit, chorus omnis Satyrorum.
Tibicantat, Tibi saltat, Tibi ludit,
Generosum studiose decus aule,
Tibi mistas sociali vice ducit legiones.
Et genitrix grauis annis meritisq;
Tibi fundit precium vite, & adauget
Animosis benedictum precibus diuitiarum
Opus! acres Erycina & Cupido arcus
Paribus destinat armare sagittis.
Age felix salientum moderator chorearum,
Quate dextro pretiosum pede limen,
Tibi fundit copiosum bona Cornu
Dea, & omnis pharetratus salit ordo per apricum.
Dedi-

DEDICATIO.

Olui, ac ne debui quidem, in hoc Tuo solenni Nuptiarum apparatu tacere, Magnifice Dñe, Fraterq; dulciss. Dabis tamen Talassioni veniam (quem tam sollicitè, vel ipse quæsiuisti, vel Te ille inuenit volentem) si minus comptus est? Nam & adhuc in itinere est, & vnà Tecum etiam migrabit, & apud Te vanam omninò venari non debet ostentationem. Breuis est, quia nec ego sum, cubito à terra altior vno, & hunc extemporaneus, ferè vnius horæ spatio, genius conflauit: Simplex est, quia ex pectore candido promanauit. Vt enim Te vidi sacram Matrimonij pompam, ad ædes D. FRANCISCI deducentem, subito ista meum irrepsit in animum cogitatio, nefas esse, me vnum (quanquam sim huius ætatis) omnibus gratulantibus elinguem Harpocratis statuam imitari. Cum præsertim eâ ipsâ die, quâ Tu tanti negotij solennitatem celebraisti coelum benignum, gratissimam in Tuum obsequium effudisset serenitatem, futuræq; Tuæ

faustitatis, non obscura dedisset argumenta. quin
etiam sol amabilis, discussis nimboris nubibus, cle-
menti suo lumine risisse visus est, cum tandem gra-
tissimus nobis, post intempestiuos illos imbres, atq;
frigora, quæ nimium nostras regiones, adulto iam
vere affluerunt, illuxisset. Quare ab huius diei ce-
lebritate accipe Frater suauiss. faustum futuræ be-
nignitatis auspicium, & ad incrementum atq; or-
namentum nostræ Tuæque Domus, vnà cum con-
sorte charissima, felix Viue, & Vale. Dat. è Mu-
sæo meo Die 1. Iunij, Feria quarta inter octauas
Corporis Christi. Anno Domini M.DC. XXXIII.

Tui amantiss: Frater

ADAMVS GEORGIVS OSSOLINSKI,

à Teczyns.

